

er zeker van zyn dat zyne positie hem niet het minst in de verlegenheid brengt. »

Regibanken.

Verleden dingsdag werd het hof van assisen van Brussel opgeroepen de zaak der twee brusselse dagbladen, den *Drapeau* en de *Crocodile*, betigt van aenranding tegen keizer Napoleon, ter gelegenheid van den aenval van den 14 januari. M. Labarre, opsteller van het eerste blad, heeft zich als schryver van bedoeld artikel doen kennen. De zaak is tot eene volgende serie uitgesteld.

Voor de *Crocodile* is verschenen de genaemde Hallaux, student der universiteit van Brussel, die bekend heeft de schryver van het beschuldigend artikel te zyn. Hallaux zal waerschyntlyk toekomende week gevonnisd worden.

Gemeente-raed.

In zyne zitting van verleden maendag is de gemeente-raed overgegaan tot de installatie van MM. Jaminé, Frère, Raymaeckers, Pety en Iluveners, als leden van den gemeente-raed.

Daerna heeft de vergadering zich bezig gehouden met de aenbesteding van 67 steenen pilaren om op den koeimarkt geplaatst te worden. Deze onderneming is toegewezen geworden aen M. Christiaens-Hoegaerts, ten prys van 825 fr. 50 centiemen.

De raed heeft beslist van de noodige magtiging te vragen om barrièren op te rigten op de buertwegen van Nederheim en Rutton, en een gunstig advies gegeven over de verpachting van 12 aren grond door het hospitaal aen M. J. N. Hermans, alsook over de plaatsing van een kapitaal van 12000 fr. door het fabriek der hoofdkerk.

De benoeming van eenen nachtwachter, in vervanging van sieur Pellaerts, overleden, is uitgesteld.

De postwagen-dienst welke M. L. Sweeck van Tongeren wi' inrigten tusssen onze stad en Rodelge, wordt overal in de belanghebbende gemeentens met de grootste gunst te gemoet gezien. De gemeente Glons, die van haren kant het grootste belang heeft in dit ontwerp, komt zich op hare beurt tot het gouvernement te wenden om te vragen dat de concessie van den gezegden postwagen-dienst aen M. Sweeck vergund worde.

Wy juichen toe aen een projekt dat gedeeltelyk het ongelyk zal vergoeden hetwelk in zake van openbare communicatiën aen onze stad te beurt is gevallen. De betrekkingen tusssen de stad Tongeren en de belangryke gemeentens die het waelsch geleelte van het kanton Sichen uitmaken, zullen door dit middel eene ongewoone uitbreiding nemen.

Volgens alle waerschyntlykheid zal de nieuwe dienst te rekenen van den 1^{en} maart aenstaende in voege komen.

Men leest in den Birmingham Daily Post:

« Wy hebben gemeld, dat de opper-intendent der politie, M. Stephens, ondkend heeft dat de grenaten, welke gediend hebben voor de misdaad in de rue Lepelletier te Parys gepleegd, in Broadstreet verveerdigd waren.

« De mekaniemaker die, zonder het te weten, zyn talent verleid heeft aen de hatelyle inzichten der samen-zweersers, is Josef Taylor genaemd en bewoont de straat welke wy hooger genoemd hebben.

gaen en den broeder een goed woord doen zou; maar thans stond Kasper het hoofd daer niet naer en was hy te trotsch om den nek te buigen. Met zyne twee oudste jongens wandelde hy naer de rivier en ging dadelyk aen het ombakken van de boomten, die daar stonden. Zebulon, met de slaepmuts nog op 't hoofd, kwam onderwyl eens boven uit het venster kyken en zegde bedaerd: « Goeden morgen en veel voorspoed op 't werk. »

Het was een jammerlyke plaets om te bouwen. Tusssen het stambuis en den trekweg ingesloten, hood het slechts ruimte aen voor eene ry kamers. « Des te beter, dacht Kasper, dan timmer ik dry verdiepingen hoog en beneem Zebulon zoo alle licht en gezigt. » Doch er moest ook tegen den rivierkant eenen zwaren steenen schutmuur gemaeld worden, en dat was geene kleingheid. Voor de stellingen bleef zoo weinig ruimte, dat men in 't oude kwartier wel eene halve dozyn koeijen mee bergen kon. De stal plaetste Kasper daerover echter zoo, dat hy Zebulon juist ook het venster aen den anderen kant betimmerde, dat op de straat van het dorp uitzag. Zoo ontam hy hem het grootste genot en genoegen, dat hy by zynen arbeid had.

Onder vloek en verdriet werd het huis voor den winter onder dak gebracht. De broelers groeten elkaar niet meer, als ze elkander tegenkwamen, het dorp lachte hen uit en deed hunne eigenzinnigheid daer door nog toenemen. Als Kasper wat nieuws te maken had, nam hy eenen anderen kleermaker uit het naeste dorp in den kost. Zyne kinderen echter deden nonkel schade en verdriet aen waer zy er meer kans toe zagen, en spaerden zelfs de bloemen en vruchten in zynen tuin niet meer.

Een weinig beter werd het, toen in het voorjaar Kasper werkelyk zyne nieuwe woning betrok, maar veel beter toch niet. Reeds als men in de stad woonde, is hard eenen ryand te hebben; maar ten platten lande is dat nog wel honderd maal erger. In de stad toch kan men elkander ont-

« Het schynt dat een achbaer koopman der stad, zyn vriend M. Alsop, in betrekking gesteld heeft met M. Taylor, die gekend is voor een goeden mekaniemaker, en die dikwyls door de uitvinders gebruikt wordt om hunne gedachten ten uitvoer te brengen en modellen te verveerdigen.

« Het Engelsehe gouvernement en andere gouvernementen wenden zich dikwyls tot hem voor het verveerdigen van machienen, welke een byzonder talent vereischen, en het is dus niets buitengewoons dat de koopman waer van wy hooger spraken, by M. Taylor eenen man bragt, die wenschte een werpluig van eene nieuwe soort te doen maken.

« M. Alsop, die niet meer geheim verzocht dan de uitvinders in het algemeen, zegde, dat hy wenschte een machien te doen verveerdigen, volgens de modellen en de voorschriften waer van hy drager was. Deze voorschriften bestonden in:

« Een hol in gegoten yzer van de beste hoedanigheid van de hardste soort verveerdigen, nauwkeurig in evenredigheid van het groot model. De gaten moesten van dezelfde grootte zyn en in dezelfde rigting. Het bovenste gedeelte moest van hetzelfde metaal en toegepast zyn door middel eener schroef, om dezelve zeer vast te doen sluiten. Dit bovenste gedeelte diende eene groote schroef te hebben en met veel juistheid toegepast te worden, deze schroef zou ongeveer een kwart duim diep moeten gaen, en van buiten een kleine rand hebben, welke noodig is om vast te kunnen invyzen; die rand alleen zou eenen uitsprong op den bol vormen.

« De kleine schroeven moesten insgelyks zeer vast ingevrezen kunnen worden en insgelyks een kwart duim diep gaen. Het uitwendige moest gelyk zyn aen het model. Al de kleine schroeven dienden juist te zyn gelyk het model, dat er was bygevoegd en moesten vast kunnen ingeaen. — N. B. De modellen moesten zorgvuldig behandeld en teruggesonden worden. Verder moesten er zyn dry dozynen schroeven en eene voor elk gat. Thomas Alsop, Ginger's hotel; Westminster Bridge. »

« Wy hebben niet noodig de beschryving te geven van den grenat, welke nauwkeurig aen het geschreven bevel beantwoordt. Er is dus niet te twyfen dat de werpluigen, welke in de rue Lepelletier gesprongen zyn, de bovengezegden waren. Wy zullen nog doen opmerken, dat toen M. Taylor den vorm zag, van de schroeven welke op het eerste einde van den bol geplaatst moesten worden, by hieruit besloot, dat hy een werpluig moest verveerdigen, hetwelk voor een kanon dienen moest.

« De bestelling werd binnen de maend uitgevoerd en na dit tydverloop kwam M. Alsop de grenaten te Birmingham halen. Er waren 3 grenaten van vier duimen omtrek, en dry van slechts dry duimen.

« M. Taylor ontving voor den prys van zynen arbeid 8 p. st. 3 schilling, 4 pence, en die prys werd op de gewoone wyze gerekend volgens het materieelen den tyd die voor het werk gebruikt was.

« M. Taylor vernam verder niets meer van de bestelling, welke hy ontvangen had, of ook niets van zynen klant, en slechts na den aenclap op den Keizer der Franschen gepleegd, zag hy, volgens de beschryving welke er van gedaen werd, dat de grenaten waer van men zich bediend had, dezelve waren, welke hy verveerdigd had.

« Toen M. Stephens zich by den mekaniicien begaf, toonde deze laatste hem dadelyk het geschrift der bestelling welke hy van Alsop ontvaagen en eene mislukte grenat welke hy in bezit had.

« Wy kunnen eene wetensweerdige omstandigheid aenhalen welke bewys dat M. Taylor — in geval zyn karakter van koopman niet eene waerborg van zyne goede trouw ware — ten volle zonder kennis van zaken gehandeld heeft.

« Een of twee weken nadat hy de grenaten afgeleverd had, bevond hy zich voor handelszaken te Engfield, waer

wyken, als men dat verkies; doch buiten ontmoet men elkaar alle dagen, in de herberg, in 't gemeentehuis, in handel en wandel, vooral geburen, en dan smaekt iemand naderhand het eten niet regt goed meer.

« Op eenen goeden dag had Kasper tot den hospes gezegd: « Ik woon daer toch plezierig, 'k heb een vry uitzigt oeral rond, en dat is voor myne vrouw een regt tydverdryf als ze alleen is. » De kastelen boekte dat aen Zebulon over en den volgende dag kwamen er metselaersknechten, haelden op dry mien om Kasper 's huis op zyns broeders erf en bodem twee mandschoe muren op en voorzagen die boven heel zorgvuldig met gebroke flesschen met scherpe punten. Tusssen deze muren plante Zebulon eigenhandig jonge populieren, die hy by droeg weder dagelyksghegot, terwyl hy den nachtwaer eenen goeden loon beloofde, om elk uer van den nacht toe te zien dat niemand er zich aen vergreep. De kinderen van Kasper haelden van die verwnschte muren enkel bebloede handen en gescheurde kleederen af; maar de populieren groeiden met geweld en hadden 't volgende voorjaar het huis van Kasper reeds dermate het licht benomen, dat men er tegen 's namiddags ten vier ure de lamp aensteken moest. Toen was 't met het schoone uitzigt tot tydverdrijf van de vrouw natueryk ook gedaen. En wat nog erger was de kinderen, werden door die muren van hunne oude speelplaatsen afgesloten en lagen voortaan den ganschen dag aen 't watery der vrouw kon er hen niet van kloppen en, als de rivier hoog stond, was ze dus bestendig in zorg en angst. In 't oude moest Kasper nog eenen jongen nemen, enkel om op de kleinen te passen.

Eens in den herfst, zat Zebulon aen eene broek te lappen. Daer trad, zonder aen te kloppen, de oudste zoon van zynen broeder in de kamer en zegde zonder de klak af te nemen: « Vader vraegt of jy den dyk med' zult laten versterken, die dreigt door te spoelen. » Zebulon was kwaed over de onbeschaemdheid van den jongen en weigerde, om dat de

hy zich bezig hield met de uitvoering eener bestelling van machienen, die hem gedaen was door de wapen-manufaktuer, welke in die stad bestaet. In zyn gesprek met kolonel Dixon, direktur van die gesticht. vroeg M. Taylor hem of hy kennis had van eene uitvinding van grenaten, gelyk hy er te Birmingham verveerdigd had. De kolonel antwoordde hem ontkennend en er werd niet meer over gesproken.

« Eenige dagen na den aenclap schreef een der heambten van M. Dixon aen M. Taylor, dat het mogelyk was dat de grenaten waer van hy te Engfield gesproken had, voor eene gansch ander doel gediend hadden dan hy geloofde.

« Wy kunnen insgelyks melden dat sedert den aenclap tot het eindigen der zaak, geen hoegenaemde vreemdeling, in de uitvoering der bestelling werd gewikkeld. »

Men leest in een blad van Doornyk:

« Moet men de geruchten gelooven die in omloop zyn, dan zouden twee personen, broeder en zuster, der gemeente Bliques, vermoed worden van medeplichtigen te wezen des aenclaps van 14 januari. Deze twee personen bevonden zich, zegt men, te Parys, op het oogblik dat de aenclap gepleegd wierd, en zouden sedert dien er in gelukt zyn uit Frankryk te ontsnappen om in de schoot hunner familie terug te keeren, die eene gemeente bewoont in de omstreken van Aeth, en alwaer de politie bevel zou ontvangen hebben eene huiszoeking te gaen doe die overigens niets zou doen ontdekken hebben.

« Onder het gering getal personen van onderscheid door de Koningin van Engeland uitgenoodigd by de trouwfeesten der koninglyke prinses, en door de Times aengemeld, vinden wy M. Brialmont, staf-kapitein ten dienste van Z. M. den Koning der Belgen. M. Brialmont bevond zich te Londen als enkele bezoeker, zonder eenigen officieelen aerd; hy is op de lyst der uitgenoodigden geplaatst geworden, op den zelfden rang als de leden van het diplomatisch korps. Dit onthaal aen eenen belgischen officier gedaen, is een beter bewys van hoogachting dan al de herroepingen van den Times.

« Te Antwerpen, op de stadsbrug, was woensdag morgend een ezal met handschoenen aen. Een hovener, die groensels ter merkt voerde, vond de bruggen zoo glibberig, dat de ezal die de kar trok er niet zonder gevaer over kon. Kom, zegt hy tegen zynen langour, ik zal eens een heer van u maken of ge breekt de beenen. Hy trok zyne piewanten af en stak ze den ezal aen de voorste pooten. En zoo kwam de ezal met de kar over de brug.

« Woensdag laet zag men de groote markt te Aeth opgepropt met volk. Elk vroeg naer de oorzaak, en men vernam, dat dit was uit hoofde van een nog al koddig huwelyk dat in den namiddag moest plaets grypen, namente lyk een kromme, die nauweyls kon gaen, met eene schiele.

De getuigen waren krommen en mismaekten. Dit lieve paar heeft zich in een karreken, met dry honden bspannen en gansch met bloemen versierd, naar het stadhuis doen brengen. Na voltrekking van het huwelyk, hebben de echtgenooten in hetzelfde hondengespans, de gansche stad door gereden. Onnoodig hunnen stand te doen kennen.

« Op de te Antwerpen aengekomen oostenryksche hrik *Vico* bevindt zich een matroos met een zoo monsterachtig grooten neus, dat hy waerlyk ernstige sloornis onder 't volk verwekt. Nooit by menschen geheugen heeft er zulk een grenadier present geropen op 't *nouzenappel*. Wanneer de eigenaer en drager van dit ongewoon ding den voet aen wal zet, wordt hy door eene gansche straetproessie omringd. Vrouwen, mannen en jongens geven luidop lucht aen hunne verwondering. Stond nu die neus nog moeder-mensch alleen op 't aengezicht, maar neen, nog zeven kleine akolieten omringen dien verwaerlyk vleeschberg.

« Wat zouden ze daer doen? God, de god der vreezen weet het. Maar toch, de straetjongens die dadelyk een oplossing naer hunne wyze aen alles geven, roepen al spottend: *Zeg! en die zeven kleine daer, petitionneren by den groote om sok neus te worden.*

jongen zoo onbeleefd was.

Toen hy alleen was, zegde hy: « Alleen geef ik 't geld niet om den gierigen Satan zyne weiden te beschutten. God dank, ryk ben ik en myn akerveldt ligt hoog; al gaet my 't huis ook vloten, dat zal my niet dood doen. »

Derhalve werd er in 't geheel niets versterkt. De Rbyn echter steeg reeds dezen herfst hooger dan gewoonlyk, en toen hy weer gevallen was, ging Zebulon met een bekleemd hert naer zynen weidegrond zien. Och ja: daer waren de laetste overblyfzels van de oude beschoeiing weggespeeld. zoo dat de bodem bloed lag, en wel eenen morgen en half met steengruis, keijen en zand overdekt. Zebulon kon uitcyferen dat hy, den onvermydelyken aenleg eener nieuwe beschoeiing medegerekend, omtrent duizent daelders armer was. Eenen oogblik dacht hy by zich zelf: 't zou nu toch beter wezen dat myn broeder den halven morgen weiland voor zyn huis had, en ik den geheelen, die nu nog geruïneerd is op den koop toe. — Evenwel, hy zette zich die gedachten uit het hoofd, toen hy op den nog natten trekweg langs Kaspers huis voorby kwam; want daer was alles, groot en klein, even sterk in de weër, om met eemers het water uit den kelder te scheppen, en wrong de vrouw de tanden, omdat de versch ingezette snyboom, de kostelyke zuerkool en de meeste verdere winterprovisie in den grond bedorven waren. Dit gezigt was voor Zebulon als eene blauw-defensieve zalf op eene stekende spaensche vlieg-wond.

Al spoedig echter moest hem 't vuer nog nader aen de schenen worden geleid. Nog dien zelfden herfst hoorde hy in de kerk van den predikstol 't aenstaende huwelyk van zyne oudste nicht Liesa met eenen jongen boer uit de nabuwerschap afkondigen. Dat hadden zy dus alles zoo bekouwd. zonder hem, zoq naer in den bloede, van iets kennis te geven; dat hadden zy van den predikstol laten afroepen. zonder dat hy als oom daer wat van wist! Liesa was zyn

— Tydens de buitengewoone vertoonting, welke op den dag van het bezoek der proussische prinses op den schouburg van Woolwich werd gegeven, is een wetensweerdig toeval gebeurd. Men speelde een melodrama, waer in bandieten optraden; het publiek van dien schouburg was meestal uit werklieden en matroozen samengesteld en in het *partorre* bevond zich een groote Terre-Neuve houd. Die hond werd de held van den avond.

Toen hy op het toneel eenen man zag, die aen eene vrouw hare kinderen wilde ontrukken, terwyl de moeder tegen hem worstelde, en dat de kinderen zich weeneend aen haer vastklampten, sprong die hond, een groote kindervriend, woedend over de hoofden der toeschouwers van het *partorre*, over het orkest en den bak van den opgever, en op den toneel, die de arme moeder losliet en om hulp riep. Er verliep veel tyd eer de hond den bandiet losliet, en voor dat het publiek zich rekening van dit toneel kon geven. Toen men de zaak begreep, berste men in vrengdekreten en toejuichingen los en het edele dier werd te midden van de *bravos* der toeschouwers naer zyne plaets teruggebragt.

— Men bouwt op dit oogenblik op den boulevard Saint-Martin te Parys, een koffyhuus, dat niet min dan 86 zalen bevatten zal. Ieder van die 86 zalen zal den naam van een fransk departement dragen, in dit mikroskopisch Frankryk zullen slechts de koloniën niet begrepen zyn, en dit schynt ons eene billykheid, want het zyn juist de koloniën, die het grootste deel der verbruiking zullen leveren.

— Volgens eene statistiek, rekent men dat te Parys 12,000 onechte kinderen 's jaers geboren worden, dat is ongeveer een vierde van het totale cyfer der geboorten.

— In den nacht van den 31 januari tot 1 february werd er te Beaumont-sur-Vingeaue (Côte d'Or) eene verschrikkelijke misdaed gepleegd. M. Guignard, een kruidenier, en zyne twee dochters, waer van de ene 23 en de andere 11 jaren oud was, werden in hunne wooning vermoord gevonden. De moordenaar had zich van eenen hamer en van een mes bediend om zyne misdaed uit te voeren. De 19 jarige zoon van M. Guignard werd als de vermoedelyke pleger van dit schelmstuk gevat. De *Moniteur de la Côte d'Or* zegt, dat hy zyne misdaed bekend heeft. De vader en zuster-moordner heeft zonder de minste ontroering te laten blyken, aen de registers-onderzoekers al de verschrikkelijke omstandigheden van den drydubbelen moord verhaeld, en de plaets aangewezen waer het geld verborgen was dat hy na het plegen der misdaed had gestolen.

« De openbare behandeling der zaak van Orsini is uitgesteld. Nieuwe en gewichtige feiten zyn onverwacht in het licht gekomen. Waerschyntlyk zal de instruktie niet voor maert geëindigd zyn.

— Men schryft uit Napels, 19 januari, aen de *Köln. Zeitung*:

« Het is byna zeker, dat de aerdbeving 40,000 menschenlevens heeft gekost. In Basilicate zyn honderden personen van honger gestorven. De Engelschen, te Naples verblvyende, hebben voor 1000 p. st., ten voordeele der gekwetsten en zieken ingeschreven. Na langdurige beraedslagingen hebben zy besloten deze som niet aen het gouvernement te overhandigen; maar dezelve door dokter Strange en twee andere Engelschen te doen uitdeelen.

« Over eenigen tyd werd den Keizer van Rusland aengemeld een boer, genaemd Kirlon, vergezeld van zyne vrouw. Hy had met deze een 2° huweyk aengegaen op 70 jarigen leeftijd. Zyne 1° vrouw had 21 maal geabaerd en 57 levende kinderen te wereld gebragt, als 4 maal 4lingen; 7 maal 3lingen en 10 maal 2lingen. De 2^e vrouw had toen 7 kraembedden gehad, 1 van 3lingen en 6 van 2lingen; hy had dus een tafeltje rond met 72 gasten.

« T is zeven jaren geleden dat er een kasteel afbrandde, gelegen in de nabylig van Jnowrazlaw (Groot herzogdom van Posen). De persoon dien men van deze misdaed verdacht hield, werd 't nietgeenslaende zyne aenhoudende loucheningen, verwezen tot twintig jaren gevang. De

poterkind, hy had altyd veel met haer op gehad en haer siets jaren eene zware gouden ketting met dukaten toegedacht, die hem uit de nalatenschap zynere moeder was toegevalen. En nu. . .

De bruilofft zou spoedig wezen; hy werd niet genood; maar daer de herfst nog een paar schoone warme dagen aenbragt, sloeg men de tafels vlak nevens zyne huisdeur langs de straat op. Zebulon zag van boven op dat vrolyk leven neer en verkropte zyne ergernis; maar toen hy de bruid zelve in 't oog kreeg, in haer kostelyk nieuw bruidsgewaad, dat by zelf niet geknipt en genaaid had en dat haer, zoo als hy zich verbeeldde, byzonder slecht en slordig aen het lyf ging, toen braken hem twee zware bittere tranen uit de oogen. Hy kon het niet uithouden tegenover 't gejuich en 't rumoer, dat tusssen de takken der digte populierden door tot hem opsteeg. Langzaam kleepte hy zich aen, stak de certys door Liesa bestemde gouden keten met de rammeledende blinkende dukaten in zynen broekzak en kwam den trap af.

Stond die booze muur er nu maar niet, dan kon hy door de achterdeur naer de rivier toe heimelyk voorby sluipen; maar nu moest hy vooruit in het midden der bruilofftgas-ten heen. Met zachten tred en gebogen hoofd ging hy zynen weg. Liesa zag hem en werd bloedrood, hare moeder zag hem en werd krytwit, een boosaerdige spotlach vertoonde zich op de gezigten der gasten by deze ongehoorde zoo zeer in het oog loopende krekung van alle familiegebruik en alle familieliefde. Kasper sprong op: — 'k geloof vast, hy wilde zynen broeder het glas toebrengen, en ik geloof even stellig dat Zebulon dan zou gebleven zyn en dat de bruilofftvreugde aen de lange scheuring een einde zou hebben gemaakt. Daer ongeluklyk riepen de kleinsten onder Kaspers kinderen den grooten hofhoud dien zy vandaag, om het beest ook wat van het algemeen plezier te gunnen, van zyne ketting had den losgemaakt, van onder de tafel toe: « Tiras, Tiras, daer

onschuld van het slagloffter dier regterlyke dwaling komt thans erkent te worden: het is de zoon des eigenaers van het verbrandte kasteel, die alleen de pligtige is. Op het tydlyk der ramp was hy slechts nagen jaer oud, en 't was om zich te wreken over de verpligtig die zyne ouders hem oplegden van elken dag naer het kollegie van Trzemesno te gaen, dat hy het vuer aen hun huis gestoken had. Heden is hy zestien jaer oud; zyn geweten heeft tot hem gesproken: hy heeft zyne misdaed bekend, en hy is de waerheid gaen verklaren by den prokureur en zich gevaagen stellen. »

— Een *zonderlinge inventaris*. In het graefschap Hartford (Engeland) besat een boodschapsdoener eene zonderlinge verzameling, die ten gevolge van eene regterlyke zaak, over eenige dagen is moeten vercocht worden.

Die man houdt zich sedert lange jaren, met niets anders bezig dan met het doen van boodschappen voor de lieden uit de nabuwerschap en het distrikt. Wanneer de boodschap of het voorwerp besteld is, vraegt hy een ouden hoed, buiten dienst gestelde leerzen of een glas bier. Nooit gaet hy met ledige handen weg.

De inventaris heeft vastgesteld, dat er 226 paar kousen waren, 133 dito schoenen en leerzen, 41 broeken, 30 vesten, 41 hoeden, klakken en mutsen in zoo groote hoeveelheid, dat de pryzereer hoopen heeft van gemaakt, 93 matroozen-lyfrokken, 64 hemdens, 40 kols, 40 zakneusdoeken en baldoeken, 26 paar sloefen; vervolgens onder-vesten, voorschotten, handdoeken, enz. enz., Eendelyk 112,000 omzondenbrieven, aen de inwoners der nabuwerschap toegestuurd, 20,000 zonder adres, en eene aanzienlyke hoeveelheid nummers van dagbladen van het graefschap Hartford. Men ziet dat de bode niet getrouw was.

Het branden van den koffy.

Om den koffy by het branden een schoonen glans te geven zonder dat men er vet by doet, behoeft men slechts de boomten als zy half gebrand zyn, met wat fein gestoten suiker te draeiigen. De suiker benadeeld den smaak der koffy niet heetgeen wel gebeurt door het toevoegsel van vet, dat de meeste kooplieden er by doen; maar hy verdelst die veel-ler en wy gelooven vast dat de medegeedeelde glans iedere volmaekt bevredigen zal. Voor het overige is hier de oude spreuk weer van toepassing: *Mundus vult decipi*. De onwetende menigte beoordeelt de werde der gebrande koffyboom, enkel en alleen naer haren glans, waer van het noodzakelyk gevolg is dat ten nadeele van smaak en reuk die glans vermeerderd wordt.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN, van den 8 tot den 12 february 1838.

GEBOORTENS 6. — 4 jongens, 2 meisjes.
HUWELYKEN 2. — Tusssen Augustinus Verlinden, kuiper, geboren te Attenrode-Wever, 28 jaren, en Maria-Barbara-Leopoldina Alexandre, 25 jaren. — Hendrik Jaurgens, weduenaer van Ida Helinx, schoenmaker, 37 jaren, en Barbara Lambrechts, dienstmeid, geboren te Bilsen, 29 jaren.
STERFTENS 3. — 1 man, 1 vrouw, 0 jongens, 1 meisje.
Anna-Maria Ponsselet, echtgenoot van Jan Vanhaeren, zonder beroep, geboren te Gers-op-Leeuw, 64 jaren. — Engel-Matheus Berents, zonder beroep, ongehuwd, geboren te Maestricht, 86 jaren. — Anna-Maria-Josefina Hellings, 3 jaren.

HANDELSBERIGTEN.

LUIK, den 8 february.

Tarwe, froment, de 103 kilos	fr.	23-00	tot	23-25	op	0,25
Rogge, seigle, » 94 »	»	14-25	tot	14-50	op	0,50
Gerst, orge, » 94 »	»	18-50				
Haver, avoine, de 430 »	»	27-75	tot	28-00	op	0,50
Spelt, Epautre de 412 »	»	18-50				

AUBEL, den 8 february.

Tarwe, froment, den hectoliter	fr.	17-00	af	0,25
Rogge, seigle, » »	»	12-25	af	0,25
Gerst, orge, » »	»	15-00		
Haver, avoine, » »	»	8-00		

is nonkel Krombein! » Tiras was anders een goetdier dat geen kind deren zou, maar de kleine deugnontien hadden hem al meer, als hy buiten aen zyne ketting lag, op den nonkel aengeheit om dezen bang te maken, en zoo beet hy hem thans naer de beenen. Zebulon, die zich op alles had voorbereid, gaf hem met zynen slappen rietstok eenen duchtigen slag over den kop, terwyl Kasper hem een schop in de ribben toediende dat het beest huilende en jankend onder tafel wegkroop. Verbolgen liet Zebulon nogtans zyne oogen over de familie rondgaen en riep: « Ik ga immers al; wat hebt gy dan den naesten bloedverwant van uw huis van de bruilofft zynere nicht met honden weg te jagen? »

Met haestigen stap drong hy hierop door de ryen der gasten en verdween achter den hoek van het huis des geboortmans.

Stil en peizend wandelde hy over de stoppelveiden naer de naeste stad, ging by eenen goudsmid, liet de ketting waerden en borg de louisien die hy daer voor kreeg, onverschillig in den zelfden broekzak, waer in het kleinoud gezeten had. Daerover verveerde hy zich op de markt ten huize van den notaris, bragt daer een rond uer door en bestelde den man tegen den volgende morgend by zich buiten op het dorp. Hierop keerde hy huiswaerts, schikte zich in de herberg by de overige gasten aen, en noodigde den barbier en den hoefsmaid, wyl dat de eerste babbelers uit geheel de gemeente waren, tegen morgent vroeg insgelyks als getuigen by zich. Vervolgens onthaalde hy hen op den besten wyn dien de hospes tappen kon, en bleef tot diep in den nacht met hen zittens smouszagen tegen hoogen inzet. Daerby liet hy twee van de louisien zittens, die de ketting hem had opgebragt, en dat begerde hy juist. Tegen twaalf uur, toen het bruilofftmoer voorby was, stapte hy naer huis en legde zich op een oor.

(Word vervolgd.)

TONGEREN, den 11 february.				
Tarwe, froment, de zak van 104 kilos.	fr.	22-75	op	0,90
Rogge, seigle, » » 98 » »	»	14-60	af	0,50
Gerst, orge, » » » »	»	18-25		
Spelt, Epautre, » » » »	»	18-75	op	2,00
Haver, avoine, » » 75 kilos.	»	14-00		
Brood, pain, den kilo.	»	0-16		

HASSELT, den 9 february.				
Tarwe, froment, den hectoliter.	fr.	22-00	af	0,50
Rogge, seigle, » » » »	»	15-30	af	0,30
Gerst, orge, » » » »	»	21-00		
Haver, avoine, » » » »	»	18-00		
Generer, genièvre, » » » »	»	64-00	af	2,00

BRUSSEL, den 12 february.				
Tarwe, froment, den hectoliter	fr.	18-81	af	0,60
Rogge, seigle, » » » »	»	19-78	af	0,11
Haver, avoine, » » » »	»	7-63	af	0,10

LEUVEN				
--------	--	--	--	--